

Univerzita Karlova, Filozofická fakulta
Ústav informačních studií a knihovnictví

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno diplomanta:

Ivana Šlapáková

Téma práce:

Přípravné práce před stěhováním knihovny Ústavu vědeckých informací 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze

Hodnocení:

KRITÉRIUM	UROVEN'				
HLEDISKO 1: NÁROČNOST PRÁCE					
Náročnost tématu na teoretické znalosti			průměrná		
Náročnost tématu na praktické zkušenosti		vysoká			
Aktuálnost tématu		vysoká			
HLEDISKO 2: SPLNĚNÍ VĚCNÝCH POŽADAVKŮ					
Stupeň splnění cíle práce			velmi dobrý		
Logická stavba práce			velmi dobrá		
Aktuálnost uvedených údajů				vyhovující	
Adekvátnost závěrů				vyhovující	
Vlastní přínos k řešené problematice				vyhovující	nevyhovující
Využitelnost výsledků práce v praxi (teorii)			průměrná		
HLEDISKO 3: FORMÁLNÍ NÁLEŽITOSTI					
Stylistická a gramatická úroveň práce		vynikající			
Grafická úprava práce		vynikající			
Práce s literaturou (citace)		vynikající			

Připomínky a otázky vyžadující doplnění²:

Ivana Šlapáková se ve své práci zabývá zajímavou částí činnosti knihoven, kterou je stěhování do nových prostor, konkrétně jeho přípravou. Zaměřila se na zpracování přípravy stěhování ÚVI 1 LF UK a VFN. S pracovištěm je velmi dobře obeznána, čehož je důkazem velice poutavě zpracovaná dekompozice stávajícího systému knihovny. Autorka osvědčila, že tato metoda, která je nutnou součástí přípravy kvalitního projektu, je jí blízká a plně ji dokáže využít. Je třeba zdůraznit i to, že v části dekompozice pracuje jak s informačními zdroji (viz Seznam použité literatury, který obsahuje 17 položek, včetně 8 cizojazyčných zdrojů), tak s vlastními dojmy a zkušenostmi, které získala zřejmě při praxi nebo práci na tomto pracovišti.

V samotné práci není její vztah k pracovišti přímo uveden. Obecně lze říci, že autorka se dopouští mírných stylistických neobratností, čímž celkový dojem z textu trpí (např. uvádění jména autorky knihy „Paní Waldová“, viz s. 17, by bylo vhodnější nahradit např. Z. Waldová nebo pouze Waldová). Dalším problémem, na který čtenář naráží je uvádění některých tvrzení se kterými lze dovolím polemizovat. Např. již v úvodu je uvedeno, že existují dvě monografie o stěhování, které jsou zastaralé a „téměř nikdo o nich neví“. Otázkou pak je, proč si autorka vybrala jednu z nich jako zdroj podstatných informací o přípravě stěhování viz např. dvanáct etap stěhování (s. 12, 17- 20, s. 46- 50). A lze, při současné dobré dostupnosti zahraniční literatury tvrdit, že není dostupná literatura k problému na základě průzkumu pouze česky psané literatury? Zjišťovala autorka, zda existují na světovém trhu publikace vhodnější než, jistě bezesporu z mnoha důvodů zastaralá, publikace z roku 1973?

Právě tato, často autorkou citovaná příručka z roku 1973, může být důvodem toho, že ze svého odborného hlediska vidím v jejím úvahách věcné nedostatky. Autorka vychází z předpokladu, že stěhování provádějí sami zaměstnanci knihovny, o stěhovací firmě uvažuje pouze jako prostředku získání pracovní síly pro přenesení břemen. Současné stěhovací firmy jsou však významnými partnery pro knihovny. Ony mají více zkušeností se stěhováním knihoven než jednotlivé knihovny, ty mohou poskytnout reference spokojenosti s jejich prací, ale vlastní logistiku stěhování nejlépe pomůže právě profesionální stěhovací firma. Dokonce si myslím, že při spolupráci s profesionální firmou není nutné provádět experimentální stěhování, na které klade autorka tak velký důraz viz s. 51.

Na s. 22 uvádí autorka, že je pro knihovnu výhodné balení a vybalování knih při stěhování řešit vlastními pracovními silami. Bohužel jí musím oponovat, neboť je vždy výhodnější svěřit práci profesionálům než odborníkům, kteří mají v knihovně jiné úkoly. Na s. 21 v kapitole 1.10 Pracovníci se zmiňuje autorka o možnostech spolupráce s dobrovolníky. Práce dobrovolníků je v současné době poměrně dobře teoreticky zpracovaná oblast, rozhodně nelze jejich práci i zaměstnávání shrnout tak jednoduše, jak to udělala autorka.

Díky schopnostem analytického a kritického myšlení, si při dekompozici knihovního systému ÚVI 1 LF UK autorka všimá mnoha prvků v systému zkoumaného pracoviště. Mnohé z jejich postřehů by bylo vhodné více rozpracovat a zobecnit. Budou např. po přestěhování knihovny k dispozici vhodné prostory, aby mohla knihovna obnovit kursy pro zaměstnance, které byly úspěšné a nepořádají se nyní zejména z prostorových důvodů? Jak se odráží nevhodné pracovní podmínky pro akvizitory a katalogizátory ve službách knihovny? V čem bude spočívat změna webové stránky knihovny? Nabízí se i otázka, jaký je styl řízení lidských zdrojů v knihovně?

Třetí část práce Stěhování knihovny ÚVI obsahuje na s. 46-50 velmi pěkně strukturovanou etapizaci přípravy stěhování pracoviště. Pomineme-li již zmíněný fakt, že autorka vycházela z příručky z roku 1973, osvědčila zde schopnost strukturovaného zpracování prvků nutných pro přípravu stěhování. Takový rozbor je prvním nakročením k řízení projektu, sledování všech vrstev problému, vytvoření kontrolních mechanismů i zpětné opravě chyb a opomenutí, ke kterým dochází. Věřím, že pokud by I. Šlapáková byla pověřena řízením stěhování, dokázala by pomocí takto strukturovaného zápisu postupně odstranit všechny závady, na které upozorňuje (např. s. 49). Po formální stránce je práce zpracována velmi pěkně, samozřejmě by práci prospěla obrazová příloha, zvláště pokud by tak bylo možné ilustrovat prostorové problémy zkoumaného pracoviště.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržená výsledná známka³: **velmi dobře**

Dne: 16.6.2009

Jméno: PhDr. Radka Římanová

Podpis: